

Právě čtete

číslo 2.

VĚTRNÍK

Ročník XXXIII.

Neděle 13. října 2002

Neděle 13. října 2002		
9:30	seminář	malý sál
11:00	přípravný výbor	kuřárna
13:00	příjezd Žlutice	
13:30	loučení Štítina	malý sál
14:30	dechovka	před divadlem
14:30	vítání Žlutice	městský úřad
15:00	vítání Žlutice	před divadlem
16:00	Dovolená s rizikem	velký sál
	Boleradice	150'
		přestávka
18:00	příjezd Ústí nad Orlicí	
19:30	Dovolená s rizikem	velký sál
	Boleradice	150'
		přestávka
22:00	zasedání poroty	kuřárna
22:30	společenský večer	hasičovna

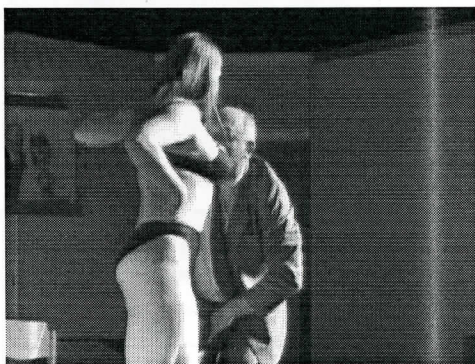
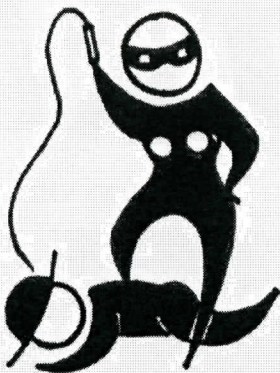
Recenze

Antonín Procházka je nepochybně autor, který ovládá svůj komediální žánr dobře. Umí postavit situaci, vymyslí řadu slovních vtipů, doveďe své gagy pointovat. Prostě dokáže napsat velmi dobře promyšlenou a pro diváka zábavnou hru, která navíc nepostrádá jisté vazby k některým jevům naší společnosti. Tohle obecné tvrzení o Procházkových hrách platí samozřejmě i o jeho textu S tvou dcerou ne, s kterou zahájil soutěžní pořad XXXIII. Krakonošova divadelního podzimu soubor ŠAMU Štítina. Tento soubor je na Národní přehlídce venkovských divadelních souborů ve Vysokém poprvé. A představil se v dobrém a příznivém světle. Procházkově komedii rozumí a ví, o

čem se v ní mluví, dovede vypointovat především slovní vtipy, ale

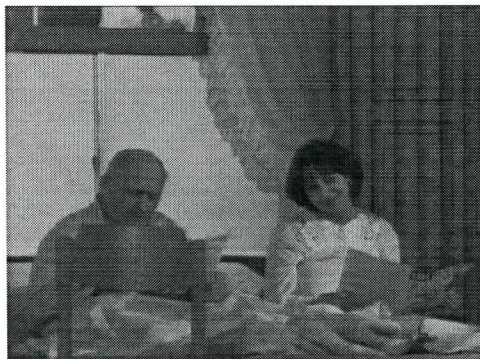
stejně tak rozehraje situaci i mimoslovně, má velmi dobrou jevištní řeč, jevištní výraznost, a Procházkovu hru, která občas nepostrádá rysy drsné frašky, sehrál s vkusem a s citem pro únosnou míru této drsnosti.

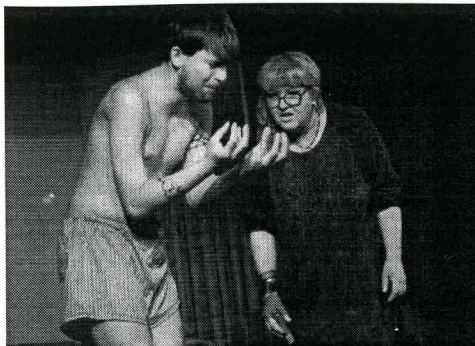
Vzniklo tak solidní, pro diváka

v mnoha chvílích úsměvné představení, které jistě je na úrovni dobrého standardu vesnického souboru.

Abych ovšem dodal těmto slovům i jistý o něco přísnější pohled, tak nezbyvá než přidat ono proslavené kritické ale. Takže ale: Procházkův text vyžaduje velmi výrazné, řekl bych skoro až vypjaté jednání – a tady představení „šamáků“ ze Štítiny má své problémy. Občas jako by zapomínali na elementární

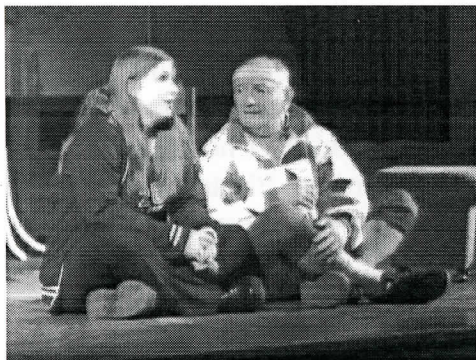

souhru, jako by chtěli především sólově říkat své texty, takže místo toho, aby jednali v situaci, pouze mluví, odříkávají slova. Zvlášť patrné je to potom v závěru celého představení, které vyžaduje velmi přesné vedení několika izolovaných témat v důmyslně prokomponovaném celku. To se v inscenaci nepodařilo, a proto se někdy - a nejenom v závěru - zdá, že představení je pomalejší, než by mělo být. Ale není to tím, že by „šamáci“ hráli pomalu, je to prostě tím, že nejednají v situaci, že nerozehrávají komediálnost jednáním. Ale to všechno nemění nic na tom, co bylo řečeno úvodem: to první

představení štitinské ŠAMU se povedlo tak, že lze věřit (a doufat), že se tu objevil soubor, který se bude na Vysoké vracet, a že toto jeho vystoupení vskutku nebude ojedinělé.

prof. PhDr. Jan Císař, CSc.

JIŽ TO MÁ ZA SEBOU I ...

ŠAMU Štítina

a

Václav Benda - režisér

Pane Bendo, jako soubor jste ve Vysokém poprvé. Takže na co jiného se v úvodu zeptat, než jak se vám u nás líbí?

Moc. Jsme maximálně překvapení zájmem o divadlo, tím, že jsou tu blázni, kteří jsou ochotni jít do divadla v jedenáct hodin večer. To u nás neznáme. Přestože jsme měli zprávy, jak to na vysocké přehlídce chodí, to, s čím jsme se tu setkali, jsme vůbec nečekali. Divadlo je divadlo, ale to všechno kolem... Například spojení legrace s oficiální vážností při vítání.

Vaše divadelní tradice je více než sto let stará. Jaké období prožíváte coby soubor teď?

V celé té historii byli divadelníci jako na houpačce, střídaly se vzestupy a pády. Naštěstí vždycky existovala skupina lidí, která chtěla hrát. K největšímu úpadku došlo, když nám zbořili sál. V současnosti máme velice vstřícné představitele obce. Hrajeme v sále, kde byla původně stará tělocvična, a díky jejich podpoře jsme získali novou oponu, horizonty a světla.

Ale divadlem se nezabýváme jenom my. Divadelní nádech má např. národopisná skupina Bejatka,

kteří předvádí nejenom tance a zpěv, ale také různá pásma – blejchování (bílení) prádla, draní peří, zabijačku. U nás se vždy žilo a žije kulturně. V rámci akce Vesnice roku získala Štítina nejprestižnější, modrou stuhu za kulturu, a to díky všem spolkům. I členové Klubu důchodců u nás zpívají.

Na národní přehlídce jste poprvé. Odkud jste postoupili na Krakonošův divadelní podzim?

Když nám po odlce způsobené tím, že nebylo kde hrát, vyšlo první divadlo – Neseriózní komedie od Georgi Danailova, kterou jsme předvedli 9krát -, chtěli jsme ho “prodat“ a změřit si své schopnosti v soutěži, kterou by hodnotili porotci. Vzhledem k tomu, že všichni jsme amatéři, na nějaké vlastní hodnocení jsme se necítili. Na severní Moravě však žádná taková soutěž není, pouze přehlídka. Ohromně nám pomohl pan Müller, který u vás vloni vedl kurz svícení. Uspořádali jsme soutěž Štívadlo (ze spojení Štítinské divadlo), jejíž druhý ročník by se měl konat v dubnu příštího roku. Letošní první ročník, z něhož jsme postoupili do Vysokého, byl pro nás krutý, všechno jsme vydřeli pílí. Ve Slezsku je spousta dobrých souborů, ale bohužel nikdo o nich neví, protože nikdo nic neorganizuje. Štívadlo je možností jak dát o sobě vědět.

Připravujete něco nového?

Toto byla 35. repríza hry S tvojí dcerou ne, celkově ji zhlédlo asi 6 tisíc diváků. Hrajeme po okolí, pořád nás zvou, snad i proto, že toto téma je vděčné. S hrou zřejmě vystoupíme i před Vánoci, zatím nic nového zkoušet nebudeme. Chceme připravit něco s dětmi, abychom si vychovávali mladé, dorost. Navíc je možné, že se u nás bude příští rok konat setkání asi šesti nejlepších českých, moravských a slovenských souborů, tak jak tomu kdysi bývalo v Karolině na Vsetíně. Takže práce bude hodně. al

Můj pohled

Není to poprvé, co jsem byla přinucena uvědomit si, co vlastně člověk v životě nesnáší. Jedna z věcí, které naštvou snad opravdu každého, je pohled na sebe sama. Hra S tvojí dcerou ne nám všem totiž nastavila zrcadlo a ukázala nám, jací jsme. Plytčí, povrchní, pomalu už neschopní opravdových citů. Ochotně podléháme názorům, které nám vnucuje televize, módní trendy, konvence. Vidíme-li pak na jevišti někoho, na jehož místě bychom mohli být my sami, má náš smích lehkou příchut' hořkosti. Takto jsem vnímala hru v podání debutantů přehlídky, ŠAMU Štítina. Zkoušku „bakalářů vědy manželské“ (téma hry nutně evokovalo

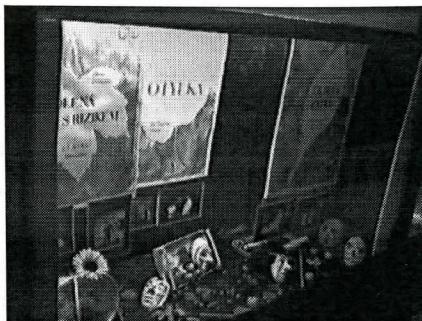
tento oblíbený televizní pořad) mají tedy za sebou. Dalo by se sice diskutovat o délce představení, neboť pár škrtů by bezesporu bylo k užitku, ale obstáli se ctí. Rozhodně prokázali, že ochotnické tradice jejich obce v nich mají dobré pokračovatele. Mag

Dcerská

*Již třicet tři přehlídek
Se sjíždějí ke klání.
Do divadla blázní jsou -
Ne však v povolání!
To v srdíčku či v dušičce
Snad mají koutek malý,
Co nutí je lézt na prkna,
Co žene je - by hráli.
Snad udeření kulisou
Pak tvrdí život celý,
Že jenom kolem divadla
Je život prostě skvělý.
Tam zapomeneš na práci
A šéfa, co tě trápí,
A z účetních a kantorů
Jsou princí, čerti, chlapi.
Tu na Vysokém každý rok
Je každý večer jiný.
Již řekli S tvojí dcerou ne
Přátelé ze Štítiny.
A hráli jako o život,
Nás v sále byly mraky.
Tož děkujeme - přijedte zas!
My budeme tu taky!
-jh-*

Sklizeň

Podzim byl odpradáвна obdobím, kdy se sklízela úroda, a na této skutečnosti naštěstí nic nemění ani čím dál tím větší šílenství počasí a lidí. Krakonošův divadelní podzim je v podstatě také sklizní. A v tomto duchu jsou letos naaranžovány i výlohy vysoké Jednoty na náměstí. O tom, kdo, co, kdy a kde, se dozvíte z listů. Takových skoro opravdických, ze stromů, jenom poněkud větších. Pro ilustraci jsou pod nimi obrázky z obrazů her v jakoby dřevěných rámečkách. A pak je tam spousta kašánků, jablíček, ořechů, je tam kukuřice, slunečnice, listí, jsou tam makovice a taky polínka a hrábě a motýčky a koše. Též čtyřicet masek. Každá se tváří jinak (!) - jedna smutně, další mile, jiná hrozivě, unaveně či poťouchle, zkrátka nabízejí výrazy, na jaké si jen vzpomenete. Samozřejmě že všechno hlídá pán hor, v loutkové podobě. Nepřívál to tam vítr. Že to byl nápad Jany Vodseďákové a že místo každému kusu dekorace našla spolu

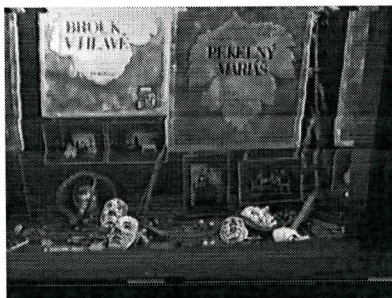
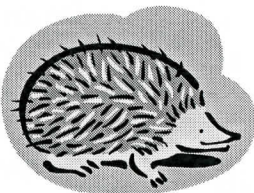

s Milenkou Strnádkovou a Zdeňkou Machačkovou, asi nikoho nepřekvapí. Jejich zásluhy se tím ovšem

rozhodně nezmenšují. Nově se na pracích podílela i Lenka Richterová, která svým šetřcem také probírala k životu masky. S tím, aby bylo co instalovat, jim vydatně pomáhali Vladimír Bartoň, Pavlínka Morávková, Pepa Hejral a jeho dcera Daniela, pan Plůcha z pasecké Emby, Bohouš Čivrný a Janin manžel Vláďa. Za kašánky, ořechy a listím se honily děti.

A tak, abyste jim udělali radost, protože si to opravdu zaslouží, (a sobě samozřejmě také), běžte se podívat na náměstí a nechte se tam nakazit od masek - ale jenom od těch přívětivě se tvářících. A v Krakonoši pak plnými hrstmi nabírejte z toho, co se letos v divadlech urodilo. Co potřebujete ke sklizni? Otevřené oči a citlivé uši. Nabírejte plnými hrstmi a plňte svá srdce i mysli.

al

Z diktafonu žurnalistických pulců

V sobotu večer se ptali
v divadle Aleš Havelka a Tomáš
Tichánek

Co říkáte tomu, že v repertoáru
všech divadelních spolků jsou pou-
ze komedie?

Lidi maj smutku dost, zřejmě to
vyplývá z toho.

Jaké jsou tvé první dojmy
z představení?

Velice moderní. Je to dobrý,
mně se to líbí.

Na tohle nejsem zvyklý, já větši-
nou chodím na klasiku. Na Shake-
speara ... nebo na čem jsem byl -
na Hrabalovi. Takže tohle jsem za-
tím neviděl.

Jak se vám líbilo?

*Nelíbilo, těch důvodů je tolik,
že bychom tu mohli být do rána. Je
to utahaný, naprosto nezvládnutý,
utopený situace. Čekal jsem, že to
aspoň někdo bude hrát pořádně.

*Je to takové lehké představení,
postavy jsou relativně dobře obsa-
zené.

*Bavíme se.

*Nevím, neinteligentní humor
v inteligentním podání.

*To se ti líbit nebude. Spíš ne.
Já říkám jednu věc: ochotnický
představení, který trvá dyl jak půl

druhý hodiny, je zločin proti
lidskosti. Oni to snad hráli i
s obálkou.

Myslíte si, že by to mohli být
eventuální favoriti?

Těžko tipovat, můžou být lepší a
nebo přijdou i horší.

Dojmy nejmenovaného pana...
Hanuše:

Já jsem ho neviděl. Jak to? Pro-
tože jsem na něm nebyl.
(smích) To je věc velmi jednodu-
chá. Ale proč? Neměl jsem lístek,
je vyprodáno, chlapci, to jste si ješ-
tě nevšimli?

*I cukrovinky a upomínkové
předměty s tiskovinami mají
již své pevné místo na pře-
hlídce.*

Zahajovací řeč na včerejší vernisáži ve vlastivědném muzeu

Dobré odpoledne, milí a vážení
přátelé.

Moje dnes už dlouholetá přítel-
kyně mě požádala o pár slov na za-
hájení výstavy tří keramiků - Petra
Čáslavského, Ireny Hirai, Evy Po-
hořalé - a jedné oděvní výtvarnice -
Renaty Bažantové. Nesmírně si toho vážím, ale
přesto budu stručná, proto-
že za všechny umělce
hovoří nejlépe jejich dílo.

Petr Čáslavský pochází
z Frýdlantska a jeho za-
čátky provází školství.

Velmi brzo poznal, že jeho výtvar-
ným potřebám nejvíce vyhovuje
keramika, ve které dokáže skloubit
užitkovost a krásu s nadčasovostí.
V současnosti pracuje ještě
s kolegou pod značkou ZK Ateliér.
Výstavy však plní svými autorský-
mi díly. Jak sám na sebe prozradil
a co ho také nejlépe charakterizu-
je - snaží se povýšit užitkovou ke-
ramiku na hodnotný interiérový ob-
jekt.

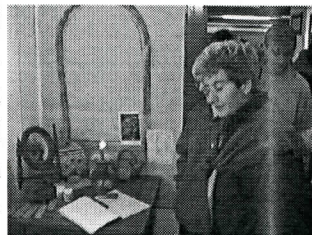
O paní Ireně Hirai ze Žacléřska
nevím mnoho. Je absolventkou ke-
ramické školy v Bechyni a díky je-

j í m u
manželo-
vi ji na
pár let
pohltilo
studium
japonské-

ho tradičního umění, například ča-
jového obřadu, kaligrafie, tajemství
ikebany a další. To vše se pak obrá-
ží v jejím díle, které prošlo celou
řadou výstav nejen u nás, ale také
v Japonsku.

Nejblíže ze všech
keramiků je mi Eva
Pohořalá, dnes již
pevně zakotvená
v Rokytnici nad Ji-
zerou a v Krkono-
ších vůbec. Její ke-
ramika provází no-

vodobou vysockou přehlídku již
desítku let. Snad proto, že Evu
znám tak dlouho, mohu o ní objek-
tivně říci jen to, že začátky její čin-
nosti jsou také spojeny se škol-
stvím a svým způsobem to o ní ja-
ko o lektorce platí dodnes. Její
drobnější i objemnější díla rozdá-
vají radost a pohodu hned několi-
krát – když vznikají, když se získá-
vají a když
se darují.
Letošní rok
dovedl její
c e s t u
úspěšné ke-

ramičky
na jeden
z vrcholů,
k d y ž
v Berouně
obdržela
na 6. roč-

níku hrnčířských trhů hlavní cenu
odborné poroty.

Nejsem odborník ani laický výtvarník, ale mám ráda keramická díla. V nich totiž člověk cítí sílu země, dokonalost tvaru, radost tvůrců, zkrátka kus životodárné síly slunce, které jako symbol života provází všechny tři keramické výtvarníky.

Zcela samostatnou částí výstavy jsou originály oděvů Renaty Bažantové, oděvní výtvarnice, dnes

lektorky
Vzděláva-
cího spol-
ku umě-
leckých
řemesel
v Praze.

Svoje modely nejen navrhuje, ale zároveň vyrábí. V jejím oděvním repertoáru najdeme různé techniky. Například ruční tkaní, předení, plstění, malování na hedvábí, techniku patchworku a další. Vrcholem pak je krajka. Každý její model je od počátku až do konce výhradně ruční práce přivedená k dokonalosti. Přiznávám se otevřeně, že její ša-

tičky potěší každou normální i ne-normální ženu, tedy všechny.

Co k tomu všemu dodat? Nechme na sebe působit jednotlivá umělecká díla a udělejme si pohodu v duši.

Svatava
Hejralová

Pietní vzpomínka

Opět jsme se letos sešli - včera v devět hodin ráno - , abychom vzpomněli na ty, kteří už nejsou mezi námi. To pro ně zazněla na místě jejich odpočinku píseň Tam na horách a patřilo jim naše tiché poděkování za jejich úsilí, bez něhož by naše přehlídka nebyla.

Ho

Svaz českých divadelních ochotníků volil nové předsednictvo

Svazová konference SČDO dne 20. dubna 2002 zvolila nové předsednictvo Svazu. Ze zdravotních důvodů nekandidoval na funkci předsedy Svazu Vlastimil Ondráček a volba nového předsedy byla odložena na první zasedání předsednictva. To se uskutečnilo dne 7. září 2002 a do čela organizace byl zvolen člen západočeského oblastního předsednictva PhDr. Jaroslav Vyčichlo, starosta Spolku divadelních ochotníků v Radnicích, ředitel Krajské vědecké knihovny v Plzni.

Místopředsedy byli na svazové konferenci zvoleni Ing. Dušan Zakopal z Ostravy a předseda rady SAL Miroslav Ryšavý z Prahy. Novým tajemníkem Svazu je předsedkyně oblastního předsednictva Českého středohoří Ludmila Panenková z Děčína, hospodářkou zůstává i nadále členka rady SAL Hana Kalašová z Prahy. Předsednictvo Svazu je dále složeno ze zástupců jednotlivých oblastních předsednictev a rady SAL.

Svazová konference přijala nové stanovy SČDO a předsednictvo na

svém prvním zasedání 7. září 2002 schválilo nový jednací řád, nové zásady hospodaření a příspěvkový řád SČDO. V průběhu tohoto zasedání byla uzavřena téměř dvouletá diskuse o podmínkách soutěže venkovských divadelních souborů a byl přijat nový statut Krakonošova divadelního podzimu a vyhlášeny propozice soutěží SČDO pro rok 2003. Pro tento rok jsou vyhlášeny soutěže Kandrásek SČDO, Pohárek SČDO a soutěž jednoaktových her SČDO. Propozice všech soutěží jsou zveřejněny v příloze Amatérské scény d'ARTAMANu číslo 5/2000 a na internetových stránkách SČDO.

Vlastimil Ondráček

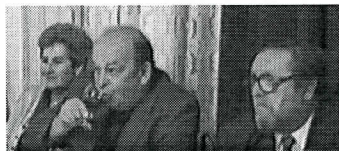
A je zahájeno! Včera odpoledne předal starosta města Jindřich Matura klíč od města a právo do rukou Krakonoše, patrona divadelní přehlídky

Večer pak přípitkem zahájila přehlídku Svatava Hejralová, předsedkyně občanského sdružení Větrov

*Při
troše
dobrého
vína a
pár chle-
bíčkách
se disku-
tovalo až
do začátku
prvního
představe-
ní*

Čas si vynutil změnu propozic KDP

V roce 1998 byla předsednictvem SČDO, vyhlášovatelem Národní přehlídky venkovských divadelních souborů Krakonošův divadelní podzim ve Vysokém nad Jizerou, zrušena platnost statutu této přehlídky z roku 1992 a přijata nová norma, která se zaměřila na zpřesnění pojmenování souborů, které se mohou této soutěže zúčastnit. Více než 30 ročníků soutěže potvrdilo oprávněnost samostatné přehlídky pro soubory, které žijí a pracují v jiných podmínkách než soubory v místech s bohatším kulturním životem. Bylo však stále obtížnější pojmenovat místa, kde se vede nesporně „venkovský způsob života“.

Více než dvouletá diskuse na toto téma v široké obci ochotnických souborů přinášela stále složitější a složitější pohled na tento problém. Čím více rozpoznávacích podmínek, tím méně kvalifikovaných rozhodování, kdo ano a kdo ne.

Nakonec zvítězil názor, že podmínky je nutné upravit tak, aby byly jednoduché, jasné a nepodporovaly možnost zneužívání. Pro určení venkova bylo proto použito jediné kritérium, a to počet obyvatel sídla. Stanovená hranice 5.000 oby-

vatel (podle sčítání z roku 2001) se nejvíce blížila podmínkám, které platily ve statutu z roku 1998. Čtyřem souborům z bývalého seznamu je tímto novým rozhodnutím umožněno hlásit se do kategorie venkovských souborů (Velký Šenov – okres Děčín, Benešov nad Ploučnicí – okres Děčín, Cvikov – okres Česká Lípa a Heřmanův Městec – okres Chrudim). Podle adresáře amatérských souborů, vydaného v letošním roce Artamou, se jedná o 50 míst, kde venkovské soubory pracují, z celkového počtu 200 míst s tak velkým počtem obyvatel. Seznamy míst s počtem obyvatel do 5.000 má k dispozici předsednictvo Svazu, všechna oblastní předsednictva Svazu, Artama a přípravný výbor KDP ve Vysokém nad Jizerou. Obě další podmínky byly zrušeny.

Přesto jsme si vědomi skutečnosti, že jsou i touto normou zvýhodňovány soubory sídlící v blízkosti větších měst, nebo naopak znevýhodňovány soubory z malých míst, jež byla začleněna do aglomerace velkých měst. Ale to už je nad síly vyhlášovatele.

Měl bych se zmínit i o jedné další novince statutu ze 7. 9. 2002, platného od divadelní sezony 2002/2003. Pořadatelstvím národní přehlídky Krakonošův divadelní podzim je již od XXXIII. ročníku,

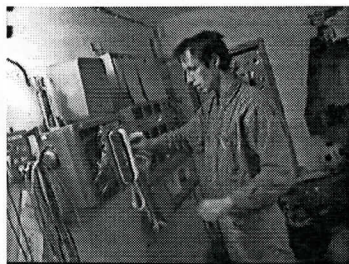
tj. od roku 2002, pověřeno nové občanské sdružení Větrov ve Vysokém nad Jizerou.

Vlastimil Ondráček

... a při
tom
všem je
třeba
kontinu-
álně
provádět

údržbu, upravovat zařízení světelného parku tak, aby všechny soubory, které budou hrát na přehlíd-

Blance

*Aj – tož ať se básnický můj brk tu po papíru šine,
slovo všeříkající chci mít – to a žádné jiné,
hlas, co slovo vysloví, ať zní jak zvony z kovu,
abych hledat nemusel, jak říci tohle znovu.*

*Do sálu až vykročím – já – či kdosi jiný,
už z dálky ať září zřím a vím – má narozeniny!
Ať z gratulací jako z hvězd se tvoří jasná branka,
v ní pak ta – již sláva jest – oslavovaná Blanka.*

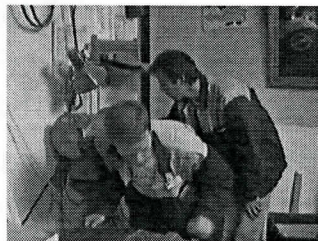
*Kolik že let na světě je, to vypouštíme z hlavy
my všichni, co jsme ve frontě,
nás gratulantů davy,
chceme zdraví přát a štěstí moc
a všechno, co se prává,
že rádi jsme, že s námi jsi,
a tak ti budiž sláva!*

*My připijem ti na zdraví a dáme smutku v ale.
Ty pamatuj, že 25 máš ode dneška stále.
Žeň smutek v háj a sluníčko ať máš už stále v lici!
To přejem ti – jsme odevšad*

My - divadelníci.

*ce, měly zabezpečeny
stejně podmínky pro
svoji tvořivou práci.*

*O to se stará STDK
někdy i s nasazením
vlastního pohodlí.*

Jídelníček

Oběd:

Polévka frankfurtská,
pečené kuřecí stehno,
brambor

Večeře:

Vepřové maso na kmíně,
kolínka

Když kuře, tak se šnekami.

Kuřátka neb kapoun se šnekami

Opař, očist' a upeč bud' kuřata, neb kapouna. Uvař půl kopy šneků, vyndej je z domků a domky se solí čistě omej a vysáknout nech, šneky očist', ocásky uřež, střívka vytáhni, přemej se solí a v hovězí polívce ještě, aby měkké byly, uvařit nech, dělej zatím nádivku takto: utři šest lotů čerstvého másla, rozetři s kouskem másla 6 lotů pěkných omytých sardelů, dej je do toho másla, k tomu jednu ustrouhanou

zemličku, tři stroužky česneku, trochu citronové kůry, trochu květu, trochu majoránky, dobře to utři a zkoušej, dosti-li to slané. Nyní šneky z polívky vyndej, dej do každého domku kousek nádivky, pak jednoho šneka a opět nádivky tolik, co by se šnek, tak jako by zavřený byl, zadělal, vlož pečená kuřata neb kapouna na kastrol nebo bunclový kuthánek, dej ty šneky k tomu, do nádivky, co vybyla, nalej tu polívku, co se šneci očištění v ní vařili, nalej omáčku na ty šneky a kuřata, nech to povařit. Pak se dá kapoun neb kuřata na mísu doprostředka a šneci vůkol se ouhledně urovnej, omáčka se na to naleje, dá se to na tabuli.

Anketa

Řešení krizí ve hře S tvojí dce-rou ne zaujalo 23 diváků. Štítnským udělili 191 bodů.

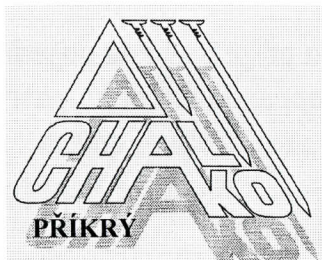
Předpověď počasí na neděli:

Zataženo, až oblačno.
Ojedinele slabý déšť, na horách sněžení. Ranní teploty 3-1 °C, odpolední 3-7 °C, slabý proměnlivý vítr do 3 m/s.

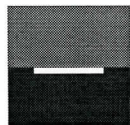

Die Garten - Galerie

R Sager

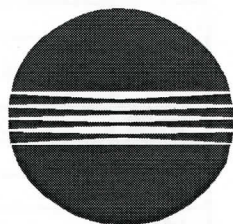
Gonten Švýcarsko

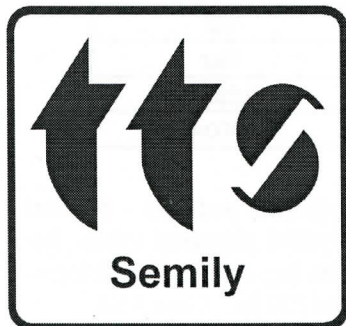
KB

ŽELEZÁŘSTVÍ *u školy*
domácí potřeby - elektro

MINOLTA

Ciba

Dnešní patron

Jmenovat se Debakl a přijet s hrou pojednávající o dovolené s rizikem, to potřebuje opravdu vlivného patrona. U toho, kdo je znovuzrozený, znova narozený, obrozený, se předpokládá nová síla a energie. Takže pro Boleradické je Renáta jako stvořená. Původ jména je latinský (renata).

Program na zítra - Pondělí 14. října 2002		
9:30	seminář	malý sál
10:30	přípravný výbor	kuřárna
11:00	Cami(áda)	velký sál
	Divadelní soubor Vicena Ústí nad Orlicí	55'
		bez
13:00	příjezd Lázně Toušeň	
13:00	příjezd Zákupy	
13:30	loučení Boleradice	malý sál
14:00	vítání Lázně Toušeň	městský úřad
14:00	dechovka	před divadlem
14:30	vítání Lázně Toušeň	před divadlem
14:30	vítání Zákupy	městský úřad
15:00	vítání Zákupy	před divadlem
16:00	Otylka	velký sál
	Žlutice	90'
		bez
19:30	Otylka	velký sál
	Žlutice	90'
		bez
21:30	zasedání poroty	kuřárna
22:00	společenský večer	hasičovna

MINOLTA

Větrník, zpravodaj XXXIII. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Vydává přípravný výbor. Redakce Mgr. Alice Sládková, technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal, video Jarda Vondruška ml. Náklad 220 ks. Cena 5 Kč.